

Published by
BYELORUSSIAN-AMERICAN
ASSOCIATION, Inc., U. S. A.
and BYELORUSSIAN
CANADIAN ALLIANCE

Беларус

ЧАСАПІС БЕЛАРУСАУ ПАУНОЧНАЕ АМЭРЫКІ

BIELARUS — BYELORUSSIAN NEWSPAPER OF NORTH AMERICA

Год XVI. № 99.

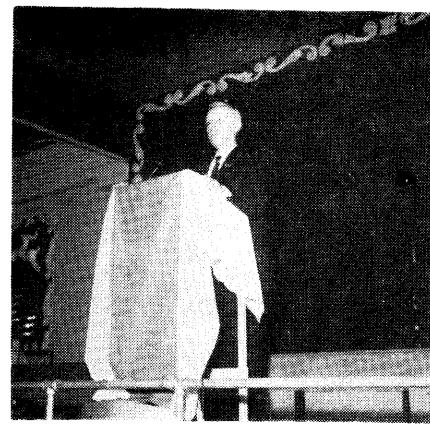
Чырвень 1965.

NEW YORK — TORONTO

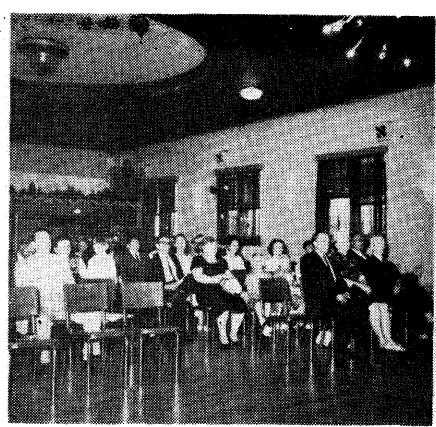
June 1965.

Vol. XVI. № 99.

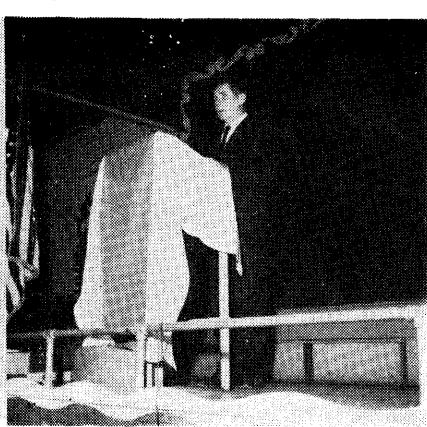
СЛАЎНЫЯ УГОДКІ У НЬЮ ДЖЭРЗІ

Прамаўле ген. Ф. Кушаль

Фрагмент залі

Прамаўле сп. С. Гутырчык

Аддзел Беларуска-Амэрыканска-
га Задзіночаньня ў Нью Джэрзі ізв-
сялібаю ў Нью Брансвіку адзна-
чыу 23 траўня сёлета 15-ыя ўгод-
кі свайго існаваньня ў дзеянасці.

Беларуска-Амэрыканска Задзіно-
чанье — гэта агульнабеларуская
грамадзкая арганізацыя ў Амэры-
цы — фактычна ўжо мае за сабой
роўна шаснадццаць год свайго існа-
ваньня. Галоўная Управа БАЗА па-
стала ўжо пад восень 1949 году,
а прыблізна праз год — 26 ліпеня
1950 году была інкарпараравана гу-
бэрнатарам штату Нью Ёрк. Ейнымі
афіцыйнымі заснавальнікамі, што
падпісалі статут і заяву аб інкарпа-
рацыі, былі сп. сп. інж. Мікалай
Гарошкі, Янка Ніхёнак, Паўла
Бунчук, Вільям Бялей і сув. пам.
д-р Аляксандра Орса. Першым стар-
шынём Галоўной Управы быў інж.
М. Гарошкі.

Большыя аддзелы БАЗА паўста-
лі ў 1950 годзе ў Нью Ёрку пад
старшынствам сп. М. Тулейкі, Нью
Джэрзі — пад старшынствам сп. Ф.
Родзікі, у Клілендзе — пад стар-
шынствам сп. М. Белямку я ў Дэт-
ройце — пад старшынствам сп. Ю.
Мазуры. У гэным-же 1950 годзе
быў заснаваны аддзел у Джэрзі
Сіты пад старшынствам сп. Я. Глад-
кага, а ў 1951 годзе ў пасёлку — ад-
дзелы ў Спрингфілдзе, Лёс Ан-
джелесе, Стамфордзе ѹ інш.

Спасярод усіх аддзелаў пакуль
што адзін толькі Аддзел у Нью
Джэрзі адсвяткаваў сваё пятнац-
цігоддзідзе. Гэта, відаць, няпры-
падкова, бо Аддзел у Нью Джэрзі,
асабліва апошнімі гадамі, выдатна
вырозынавае ініцыятыўнай нацы-
нальнай дзеянасці спасярод усіх
іншых.

Пасялья ўрачыстай Божай Служ-
бы, якую адправіў настаяцель па-
рэхвільной ВАПЦаркі Жыровіц-
кае Божае Маці ў Гайлінд Парку
мітр. прат. а. С. Войтанка, і каротка-
га абедзеннага перапынку, абылася
у аднай з прыгожых заліў у
Саўт Рывэрс Урачыстая Акадэмія.

Пасялья прапаянья Амэрыкан-
скага нацыянальнага гіму сп. п-нія
Галінай Орса, Акадэмію адкрыў ка-
роткай прамовай старшыня Аддзелу
БАЗА сп. Сяргей Гутырчык і пры-
вітаў прысутных сябру і гасцей
з Нью Ёрку і іншых суседніх мяс-
цовасціяў. Тады перадаў ён слова
д-ру В. Васілевскому, які ў вёў усю
урачыстасць.

Інфармацыйны даклад у беларус-
кай мове пра дзеянасць Аддзелу
БАЗА юнагул усіе беларускія ка-
лёніі прачытаў сп. Пётра Манькоў-
скі. Аналізуючы дзеянасць Аддзелу,
ён асабліва падчыркнуў ягонія
дасягненіі ў галіне рэпрэзэнтанты
беларускага імя навонкі, здабыва-
нія ў замацоўваньні сымпатыяў
і зразуменія сярод палітычных і
грамадзкіх дзеяনікаў Амэрыкі. Ін-
шым важкім дасягненіем аргані-
зацыі было то, што яна заўсёды
давала моцны адпор варожаму на-
ступу, ведзенаму адкрытай і зама-
скаванай бальшавіцкай агентурай
супрацівіла нашае эміграцыі.

Пасялья дакладу з першымі пры-
вітальными прамовамі выступілі ген.
Франціш Кушаль і інж. Мікалай
Гарошкі. Першы вітаў арганізацыю
і прысутных ад імя презыдэнта Ра-

БЕЛАРУС, № 99, — 1965.

3

СЛОВА МАЕ ЧЫТАЧ

Бязьдзейнасьць, яе прычыны й лекі

Праз нацыянальную бязьдзейнасьць, у тым ліку праз дызэрцю, я думай съведама і падъсвядама, хоця ё янахоча. Маў яе наўвеце друкуючы артыкул „Да пажаваўлення грамадзкай дзеянасьці” (у № 87 „Беларуса”) і артыкул „Шчырасьць і дзеянасьць” (у № 95 „Беларуса”), дарма што ў іх слова „дызэрцыя” ня ўжыта. Іншыя аўтары артыкулаў праз гату хваробу нашу, наадварот, начасыць завуць яе „дызэрцыя”. Дзеля таго, начынаючы гэты артыкул, хіба на лішнім будзе сказаць, што разумеем пад словам „дызэрцыя”.

Першым простым значаннем слова „дызэрцыя” ё ўцекі з войска. За ўцекі з войска свайго ганяць а стродка караюць. Каля-ж хто ўцячэць, будучы забраным прынужана да войска варожага, войска краю, катары паняволі! народ ягоны, дык вораг яго таксама карае, калі можа; але свае, ды ўсі людзі, хваляць, бо такі чалавек маў волю, станаўкосьць вывальвіцца зі няволі. Хто ўцякае з войска свайго да ворага народу ягона, той ня толькі дызэртыр, а й зраднік. Хто адыха-дзе ад народу свайго да народу чужога, той таксама зраднік; асабліва вялікая нягедзянасьць такога дызэртыра тады, калі пакіданы ім народ ягоны ў бядзе.

У Амэрыцы добра ведаюць, што, хто зраджае народ свой, той пагато-тве можа быць зраднікам народу яму чужога, да катарага перайшоў. Затым палітыкі амэрыканскія, улучна з пасламі і сэнатарамі, а таксама з прэзыдэнтам, радзяць ня чу-раца народу свайго, не забывацца роднае мовы і вучыць дзеці ў сваіх школах нацыянальных, апрача школаў агульна-амэрыканскіх. Готамы неаднойчы чулі ад тых-ж га-спадарствавых дзеячоў амэрыкан-кіх на нацыянальных адправах начыш, як угодкі аблішчэнны неза-лежнасьці Вялікалітвы (Беларус) і ўгодкі Слуцкага паўстання (Дня гэрояў).

Задзіночаныя Гаспадарствы Амэрыкі не паняволілі нас, ані прынужаю Амэрыка нас забрала. Мы са-мы абрабалі яе за наш край, наша гаспадарства. Амэрыка зрабіла нам ласку, прыняўши нас да сібе як раунапраўных грамадзян. Зрабіла гэта ў перакананью, што будзем дызэртырамі добрымі, а мы накшы-мі ё думалі быць. Затым мы стаўміся да Амэрыкі, як да свайго роднага краю.

У другім, пераносным значанню дызэртырам ё той, хто ўцякае ад працы дзеля свайго народу. Гэтага

вацілі ў штрафнажы на карысць Польшчы ды вымусілі самім да го-тага прызначацца.

У гэткім паказе долі сваіх гэрояў Сабаленка дакладна адлюстраваў запраўдныя дачыненін часу ста-лінскага тэрору. Як ведама, у гэны час цімала беларускіх рэвалюцыя-ніраў уцякала із Захоўнага Беларусі ў Савецкі Саюз. У бальшыні го-та былі ідэйныя камуністы як мучанікі за камуністычную ідзю. Але ў часы яжоўшчыны ёсе яны бяз выніку былі арыштаваныя, як по-льскія штэйнёны, і фізычна зьнішчаныя. У гэтым дачыненіні Сабален-кава аповесьць бяспечную дакумен-тальную вартасць.

І толькі пасыль асуджання куль-туры Сталіна, Вярхоўны суд БССР рабіліст Станіслава й Альбіну, але ёжо пасмертна. І вось у гэтym паказе ахвяраў сталінскага тэрору не як звычайніх, але высока заслу-жаных савецкіх людзей, якія для справы партыі пайшлі навет на му-кі, і хаваеца яўвымоўны трагізм іхнае долі ё бяспечную зла-чыннасьць сталінізму.

Разгорнутая ў ваповесці пра-блема не канчаецца на асобах Станіслава й Альбіны. У ваповесці уве-лзеная яжоўшчына адна асоба, пры да-ламозе якой аўтару удалося яжоў-шчы заслугаў. Затое гэрой аповес-ці савецкага аўтара — гэта лю-дзі родкіх маральних якасцяў, крэштальна чыстых харарактараў і, у дадатку, асабліва заслужаная дылі справы партыі й савецкага рэ-жыму. Тому аповесьць Рамана Сабаленкі „Незамужнія ўдавы” — гэта найболыш яркі паказ яўвымоў-нае трагедыі найлепшых савецкіх людзей у часы крывавага сталін-скіх часоў. Пасыль артыкул Станіслава й Альбіны астаўся яжоўшчы ў пя-лёнках іхны сын Вадзім. Студэнтка Галіна Заранка, якая тоіць у сабе глыбокое каханье на Станіслава, бяра да сябе пакінутае дзіця ў выхоўвае яго, як собскуга сына. І вось за гэту ўсюю літасць да дзіцяці „ворагаў народу”, яе на камасомальскіх сходзе аблінавачва-юць у недараўальнім занядбаныні рэвалюцыйнай пльннасьці. У выні-ку ўсяго, яе пазбаўляюць саброўст-

далей будзе мова як праз уцякаю-чых ад нацыянальнае працы, так і праз нацыянальных бязьдзейнікаў наагул. Гэтыя (бязьдзейнікі) аж ня лепшыя за гэных, яны не ўцякалі ад працы, бо, ніколі не працуячы дзеля справы свайго народу, не маглі ўцякаць ад працы нацыянальной.

Рэдакція „Беларуса” (гл. арт. „Супраць нацыянальной дызэрцыі” ў № 94) і сп. М. Козыр (у арт. „У-вадкас на ліст Др. Б. Рагули” у тым-же нумары „Беларуса”) зда-жуюцца із сабою што да нацыя-нальнае дызэрцыі а ё бязьдзейнасьці і адно аднаго дапаўняюць. Выглядае, што ё др. Б. Рагуля згадаўся з абудымі ім (у арт. „Пункт над і” ў 96-97 „Беларуса”), бо абу-рзеніе за адно слова „падла” нельга ўважаць за пяречаныне за-сталаму ў артыкуле Козыравым.

Валей-бы „падла” ня была ўжы-та, але, з другога боку, ня можна надта абурацца за нее. Я думаю, што да я дайшло гэта: Назваўшы пра-цаўлівага гарапашніка на ніве на-роднай канём цяглавытм, Козыр мусіў называць канём і бязьдзейніцай наагул. Мы мала вытвораем і мала пашырами культурную каштоўнасці вялікі-тоўскія (беларускія), а пры нашым разьбіццю і тое, што адны вытва-раюць і пашыраюць, адно часць дзяліх ды адно часткава спажывае. З гэтае прычыны надта мала свайго культурнага жыцця ў нашай эмі-грацыї, што прыяле нацыянальнаму астыванню. Нястача-ж крэтыкі патурае абымлам і нат аж нацыя-нальным ліхадзеўствам сярод эмі-грантаў нашых.

З менаванага ясна відаць споса-бы паправы. Надабе аддадзіць менаваныя заганы, стварыць шмат ба-гатшася культурынае жыццё ў здо-ровую бескампрамісную крэтыку. Ці гэта лёгка? Ані ня лёгка. Да-ма, адылі, што справа цяжкая, яна зусім матчымая. Яшчэ ня ў нас бязьдзейніц, ё каму пачаць працу ў гэтым кірунку. Адсохных, зна-чынца, безнадзейных, у нас зусім мала. Дык ё аратыя, і ё грунт, а дзейнасьць прыглатуе новых дзеячоў і пашыра грунт.

Большымі рэчамі, катарыя дзеля менаванага задання надабе ўчы-ніць, ё гэктак: разгарадзіць у куль-турнай работе групавыя загарадкі, а калі нельга іх разгарадзіць, дык надабе пралазіць праз іх і выла-зіць з іх; гэта-ж не зялезнай за-слона. Другое, купіць як друкарню — „вэрты тайп”, што ўжо ўчыніць троекроць; гэта ўмоцніць выдаве-тва. Трайце, канечна надабе арга-нізація усевялікалітойскую (усе-беларускую) палітычную партыю. Партыя зыра дысцыплінует сваі-сяброў і стварае пэўныя бодкі апо-ры; бы не ле-ж, пры нашым расця-руцінно, даводзіцца ў кожнай справе паразумлявацца з кожным паасобку.

У партыі выраблянецца сяброўства, партыя сіліць-прынукавае сваіх сяброў да дзейнасьці. На нас веюць адсюль чужкія вятры, і яны развеюць нас, калі мы ня будзем яжоўшчыцу у сваій культуры й ня буд-зім мець свае палітычнае партыі, прытарнаване да патрэбай свайго народу. Намы людзі, здаеца, ставя-цца нэгатыўна да партыі. Гэта за-тым, што бачылі амаральнасць і нат немаральнасць у партыях ра-сіскіх і польскіх, што дайшло да найвышыннае бодкі ў расійскай партыі камуністычнай. На заходзе ня-тыхнасці ў партыях меней, а ў Задзіночаных Гаспадарствах яшчэ шмат меней, бадай што няма. Наша палітычная партыя мае быць этыч-най у ўсіх дачыненінях.

Калі будзем узбройшыся сваій культурай і палітычным вырабле-нінем, дык не дапусцім да сябе ніякіх агентуры, пра што піша сп. Цвярдзі ў артыкуле „Прычыны на-цыянальной дызэрцыі” ў № 96-97 „Беларуса”.

Артыкул разросся звыш зычэн-ня. Дык праз ролю крэтыкі ё ін-шыя перадумовы менаване дзея-насьці скажу другім разам, калі я скажа ѿ іншы.

ПРЫЕЗД Я. Э. БІСКУПА
Ч. СПОВІЧА У ЗАДЗІНОЧАНЫЯ
ШТАТЫ

У суботу 15 красавіця сёлета пры-буй з Рыму ў Нью-Ёрк Яго Экса-ленцыя біскуп Часлаў Сіповіч, які мае пабіць у Амэрыцы некалькі месяцаў і адведаць беларускі аса-родзізьдзі ў Задзіночаных Штатах і Канадзе.

На ньюёркаўскім лётнішчы імя Джона Кенэды беларускага каталі-цкага біскупа прывітаі старшыня Галоўнай Управы БАЗА д-р Ст. Станкевіч, старшыня Галоўнай Уп-равы Беларускага Жаноцкага Згуртавання ў Амэрыцы сп.-нія Верна Бартуль, старшыня Беларускага Каталіцкага Згуртавання „Руін” сп. Ф. Вартуль, сябра Галоўнай Управы БАЗА сп. А. Адамовіч, віц-старшыня Управы Ньюёркаўскай Акругі БАЗА сп. А. Шукелайц і іншыя.

НА МІЖНАРОДНАЙ ВЫСТАЎЦІ ФАТАГРАФІІ

Удзельнікі Беларускай Программы Выстаўкі на фоне стэнду Італія.

— Фото М. Грыцына

Ад 1-га да 9-га красавіця сёлета адбылася ў Нью-Ёрку ў будынку Калізію Міжнародная Выстаўка Фа-таграфіі. У часе Выстаўкі адбыва-ліся лекцыі аб сучасным фатаграфічным мастацтве, высвятыні фільмаў, выступленыя тэатральных і танцавальных ансамблей розных народоў сусвету.

Дзялазелу ў праграме арганізата-рам Выстаўкі быў запрошаны й Тацілаваны Гурток Згуртавання Беларуское Моладзі Амэрыкі пад кіраўніцтвам сп.-ні Алы Орсы-Рома-ло. Беларуское выступленыя адбыло-ся ў вапошні дзень Выстаўкі ў нядзелью 9 красавіця сёлета. Белару-

сская праграма складалася з выка-нання цэлага раду беларускіх на-родных танцаў і дэмантрацыі бе-ларускай народнай вопраткі, зарга-нізаванай сп.-нія Верай Бартуль.

Выступленыя былі пераплятанныя інфармацыямі пра Беларусь, белару-ску народ і ягонае народнае ма-стацтва. Інфармацыі давалі сп.-нія Верай Бартуль і сп. Багуш Станкевіч.

Беларуская праграма была вельмі цэпла прынятая арганізатарамі Выстаўкі. У на-радавалнікамі Выстаўкі. Удзель-нікі беларускай праграммы былі за-прашаныя дзеля фатаграфавання стэндамі розных ведамых фатаграфічных фірмаў, як Kodak, Paleroyt і інш.

ПАКАЖЫЦЕ СЯБЕ У ПРАЦЫ

Можна напісаць вельмі грунтоў-ны ё добра апрацаваны артыкул пра беларускіх эміграцыйных ды-зэртыраў-бязьдзейнікаў. Ня будуть чытаць, а той, хто прачытае, прыме-холадна. — Але-ж і нуда! — скажуць.

Але вось у поўнай сваій вельчи-устае перад табой наш клясычны эміграцыйны бязьдзейнік Кірпач. Будзеш падтруньяць зь яго, пама-глючы пхадзіць па лёдзе будку, зъ-недаверам і няцімнай цікавасцю ці-каваць, як ходзіць у слоіку хаду-ром жыцці, а сам гаспадар пілку смокча ды рыбцю праз палонку ця-гае. Злосць цібе возьме, калі пах-чуеш, як Кірпач загадае „дзярэкс-трытмэнт” у стварэнні тыпу меш-чаніна-дызэртыра аплацілася. Рэ-акцыя выклікана. А дзе рэакцыя, там будзе дзялі ажыцця.

Гэтак і было. Чыталі пра Кірпача, рагаталі, хваляваліся, дыў зла-валі, бо Кірпач-жа не адзінка, — а цэлая катоўгия дызэртыраў. Ня дзіва, што многія свае навыкі знай-шилі, высьцяблівымі чуліць. Гало-нае-ж — рэагавалі. Таго ё трэба было. Выявілася, як казаў той па-рода, што „жывіць яшчэ душа ў на-родзе гэтым”. Дзякую Богу, што ня мёртвая каюда. Драматызм і „шок-трытмэнт” у стварэнні тыпу меш-чаніна-дызэртыра аплацілася. Рэ-акцыя выклікана. А дзе рэакцыя, там будзе дзялі ажыцця.

— Навошта-ж так войстра? — упікае міне некаторыя. — Ня-хай-бы ўсіх цацамі зрабіў, згода была-б, усё гладзенъка... Чытаючы гэтае, прыгаво-вацца, што здзілісці аўтары? — Але-ж і верыце, што кірпачы на-зарабілі ўпікае за-хады паклікацца на „Фіфт амэндмэнт” (пяты параграф) канстытуцый.

Міне пыталіся: якое маральнае права маеши съб'е-бакі некага за-бязьдзейніка? Адказаю: якое маральнае права маеши вы маўчыць, дазваляць каб пакідалі нашы шэ-рагі, ды самі бязьдзейніца?

Наапошку яшчэ адно. Надта-ж міне хацелася-б, каб усё цацамі бы-лі, у згодзе жылі, а найбольш за-хады-бы я зі нікім не свары-ца. Ды рады няма. Раней

ВЕСТКІ КАНАДЫ

ПРЫВІТАННЫНЕ СЭНАТАРА П. ЮЗЫКА

Вялікі прыяцель Беларуса даст. Паўла Юзык, сэнатар Канады, з нагоды сёлетніх угодкаў Акту 25 Сакавіка, прыслалу на адрые старшыні Беларускай Самапомачы ў Ашаве сп. Р. Харэвіча вельмі цеплае прывітаныне, фотокопію якога ніжай зямлячаем.

THE SENATE
CANADA

OTTAWA 4
March 24, 1965

Mr. G. Charevich, President,
Byelorussian Mutual Aid Society,
502 Dieppe Avenue,
OSHAWA, Ontario.

Dear Mr. Charevich,

Since it is impossible for me to attend your celebration of the Forty-Seventh Anniversary of the Proclamation of a Free and Sovereign Democratic Byelorussia, I do want to go on record as a whole-hearted supporter of the cause of Byelorussian independence and statehood.

The struggle against all faces of Russian imperialism must be carried on by all freedom-loving peoples of the World, including our country Canada, and should not cease until every nation subjugated by the U.S.S.R. regains freedom and statehood. It is my belief that Byelorussian Canadians become better Canadian citizens by also ardently supporting the struggle for Byelorussia's freedom, as they understand what lost liberty means. All conscientious Canadians are in full sympathy with your efforts to make this world safe for democracy.

Sincerely yours,

Senator Paul Yuzyk.

ФЕЛЬЕТОН

У АШАУСКАЙ СЯМЕЙЦЫ

Ашава ня так даўно ўспыла на беларускую мапу. Прауда, была там група людзей нашых куды раней, але арганізацыя ледзь ліпела, ато ўзусім распалася. Кагадзе на мацнейшыя ногі стала. На фэстывалі із сцягам беларускім паказаліся, а апошні Сакавік дык вунь як шумна адсытавкалі.

Вы мо ѹ пыталіся: а што, а хто, а як?

Дык мы тут із некаторымі, прости ці не сямейнымі навінамі вам напярэймі.

Калі нашты суродзічы ашаўскія зарганізавалі гады троі таму назад Беларускую Самапомач, ужо самы нацыянальны назоў арганізацыі накладаў пэўныя авабязкі. Апроч матар'льнай помочы адзін другому, трэба-ж і нешта нацыянальнага рабіць. Але што і як?

Абцяпілі сябры ѹ сябройкі статут, дык ня ѿсьпелі агледзіцца, як у гэтах звязаны палітыку ўперліся. Не партыйную ці групповую. Гэтых амбіцыяў у іх ня было. Паколькі ѹ гуртом запісаліся людзі добрыя, дык і чаго-ж мелі яны жадаць сабе і ўсім чыста, калі не добра? Палітыка-ж палягала вось у чым: як гэта сябе, як Беларусаў, у людзі паказаць дык беларускую справу папулярызаваць.

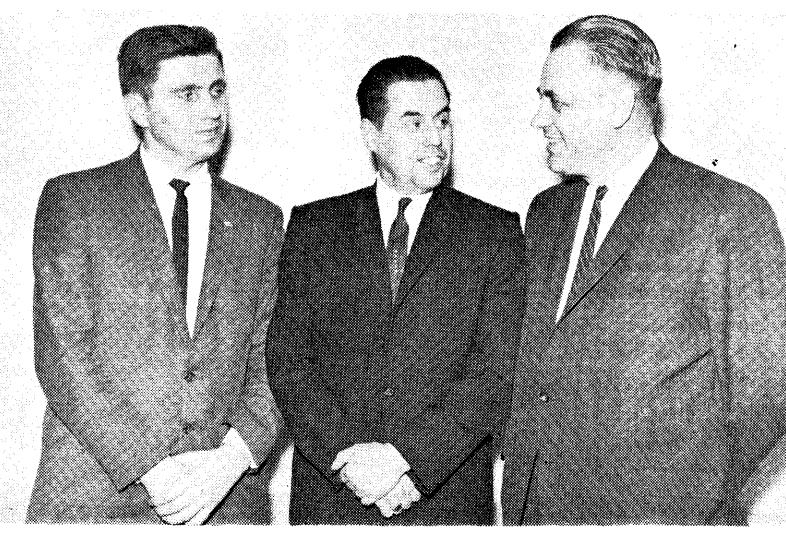
Пакуль сёды тое, вылез наверх сумесі гаманлівій, здавалася, дзевятаўкі Нік. — Усякай палітыцы па ноце! — Забубнёў ён на ўесь глас. — Нацыянальных сянятай ладзіць на трэба. Возьмеш дык апячошся. Вось збірайма складкі, даход з піскікай, дык няхай наша каса расыцца. А так дык трэба дружбу з усімі дзяржаць, от з рускімі хаяць...

Думка, каб з „рускімі“ добра жыць, вартая пахвалы, адно на комплітам нашых нацыянальных інтарэсаў. Калі „рускія“ перастануць нас „снисходительно“ па каржку

Ды ўжо цяперака, пасыля Сакавікава сяяння даводзіць, што Беларусы ёсьць людзі мышпадобныя і пад памялом павінны сядзець, так як ён у сваёй жонкі. У покера практикуючыя, ён скоса на сваю лепшую палавіну паглядае, каб не адлупчавала часам. Дубасіла-ж тако-а арганізатора раней.

М. Козыр

КАНДЫДАТ НА ЛІДЭРА ПАРТЫИ

Імя даст. Майка Стара (Старчэўскага), піматгадовага пасла ад Ашавы ѹ Федэральнага Парламента і былога міністра працы, добра ведамае ўваў Еўрапей Канадзе, гэта і вонкіх ле. Пакуль стацца паслом, ён сабе вырабіў добрае імя будучы шмат год мэрам гораду Ашава (ён сын украінскіх бацькоў ранейшага эміграцыі). Мае ён вялікую павагу ѹ папулярнасць і сярод этнічных груп, якім у шмат чым дапамог. У трапезні ён стаўся лідэрам праграсыўна-кансерватыўных паслоў у Парламаньце ѹ афіцыйна абвесціў аб сваім намеры кандыдатаў на лідэра Праграсыўна-Кансерватыўнай партыі, калі в. даст. Дж. Дафэнбэйкер, пасыя сканчэння 70 год у верасені сёлета, пэйрода на пясню (маюць таксама кандыдатаў на гэтае становішча ѹ два іншыя былыя міністры: Дэйні Фултон і Джордж Гіс).

На фотадымку справа налева: даст. Майк Стар, даст. Даўг Мортон і сп. А. Маркевич.

ГАДАВЫ СХОД ЗБК

30 травеня сёлета адбыўся Гадавы Агульны Сход Таронцкага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Канады. У справаздачах было выявлено, што Аддзел у часе апеншній кадэнцыі выказаў значныя недахопы, хады некаторыя сябры ѹ прававалі вельмі ахварына. У значнай ступені дзеянасць Аддзелу была паралельна звязаная з дзеянасцю парахвильнай управы.

На Сходзе была звернутая асаблівая ўвага на тое, каб усе сябрыкі ѹ сябры аддавалі тыднёва па некалькі гадзін на грамадскую працу, а каму гэта немагчыма, каб апачвалі адпаведную грашавую суму. Прапаноўвалася звязаць больш увагі на культурна-асветную працу, вонкавыя сувязі, ладжанье спольных нацыянальных святаў.

ЖЫХАРСТВА КАНАДЫ

Згодна апеншніх статыстычных даценых: жыхарства Канады на 1 красавіка сёлета налічвала 19.516.000 чалавек, сам-жа прырост у гэты час складаў 342.000 чалавек 1.8% у прыраўнаны да мінулага году. Найбліжын прыростам магла пахваліцца Брытыйская Калюмбія, агульны лік жыхароў якой складаў 1.782.000, затым ішла праўніцы Антарэй з мінулым лікам 6.702.000 і Квібак з лікам 5.645.000. Колькасць жыхарства астатніх сямі правінцыяў дзяліліся гэтак: Новая Фунландія — 496.000, Прынс Эдвард Айленд — 108.000, Новая Шкоцыя — 761.000, Новы Брансвік — 623.000, Саскачеван — 949, Альберта — 1.448.000. Жыхарств-ж дзівых тэрыторый амаль на мелі ніякага прыросту: Паўночна-Захоная Тэрыторыя налічвала 25.000 і Юкон — 16.000 душ.

Рыгор і ягоныя памочнікі — людзі дападлівы. Яны ѹ фэстывалі, якія слухаюцца Нікавага загадаў і пагрозаў, наладзілі, дык сёлета Сакавікова сянятаванье. Гэта дзяяко-чы ім, ужо два разы гойдаўся ѹ Ашаве горды бел-чырвона-белыя сцягі.

Пытаецца, што цяпер робіць Нік?

Ён і сяяння даводзіць, што Беларусы ёсьць людзі мышпадобныя і

пад памялом павінны сядзець, так як ён у сваёй жонкі. У покера практикуючыя, ён скоса на сваю лепшую палавіну паглядае, каб не адлупчавала часам. Дубасіла-ж тако-а арганізатора раней.

М. Козыр

З НАГОДЫ ИМЯНІН

Параахвія сів. Кірылы Тураўскага ѹ Таронта адзначыла супольным пачастункам у нядзель 16 травеня імяніні сп. Кірылы Брокінга (гл. фотадымак), якому споўніліся 29 травеня 74 гады, у залі БР-ГЦ. Параахвіне ўручылі яму падарак і ѹ прамовах адзначылі ягоныя заслугі перад параахвій, для якіх ён шмат працуе, як і для Беларускай Касы Самапомачы, не вожаючы на свае пажыўлія гады ды навет на будучыя беларускага паходжанья.

У КОЛЪКІХ СЛОВАХ...

• Саветы ѹ сёлета закупілі ѹ Канадзе 10.600.000 бушляў пшаніцы ѹ муки на суму 21 міл. дал. з правам даставы яе ѹ Кубу. Таксама ѹ Вугоршчыны закупіла 3.700.000 бушляў коштам у 7.400.000 дал. Апрача гэтага, маюць быць прададзеныя Вугоршчыне на працягу трох наступных год далейшыя 9.325.000 бушляў.

TORONTO INSURANCE SERVICE

Найстарэйшая агенцыя ўсіх відаў асекурацыяў як аўта, агонь, жыццё й г. д.

PHILIP BOMBIER and SON, LTD.

1366 Dundas St. West — Toronto, Ont.

LE 2-6433

Гаворыць пабеларуску

ALEXANDER'S MEAT MARKET

1215 DUNDAS ST. W., TORONTO 3. TEL.: LE 5-6853

Собснікі:

А. КОСТЫРКО й С. ИВАШКО

Гутараць на ўсіх славянскіх мовах. Усе мясныя прадукты собскага вырабу ѹ найлепшага гатунку.

Дастава дахаты.

ДЖОРДЖ БЕН — GEORGE BEN

АДВАКАТ І НАТАР

Заступае ѹ справах карных і цыivilных, спадкавых і маемасных

Гаворыць пабеларуску

1134 DUNDAS ST. W. TORONTO 3, ONT. LE 4-8431

У ВАГА!

ЧЫСЫЦІМ БІСПЛАТНА ПЕЧЫ (ФОРНЭСЫ)
І УВЕСЬ ГОД ДАЕМ БІСПЛАТНУЮ АБСЛУГУ
нашым сталым пакупцом алівы да апалу.

ЗАКАЗВАЦЕ У НАС АЛІВУ:

DNIPRO

Fuel Oil Ltd.

196 BATHURST ST. TEL.: EM. 6-6539 TORONTO, ONT.

уначы: EM. 6-6530 або EM. 6-6539

859 WOODWARD AVE. Tel.: 549-9634 HAMILTON, ONT.

КАРЫСТАЦІЕ ТАКСАМА З НАШАЙ
БЕНЗЫНАВАЙ СТАНЦЫІ пры

509 JANE ST. — Tel.: RO. 2-1969

БЕЛАРУС, № 99, — 1965.

5

КНІГА ПІС

У КІПЦЮРОХ ДЗЯРЛІВАЕ ПТУШКІ

К. Акула. ГАРАВАТКА. Раман. Кніга 1-я ДЗЯРЛІВАЕ ПТУШКА.
Выдавецтва „Пагонія”. Таронта, 1965, бачыны 180.

Кастусь Акула, здольны беларускі пісьменнік на Захадзе, стаўся аўтара ведамым беларускаму чытчу вілікай мэмуарнай аповесіці „Змагарнія дарогі”, што выйшла ў 1962 годзе ў Мюнхене. Хоць гэта аповесіца не пазбаўленая ма-стасці дасягненняў, не гаворачы аб ейнай блескрайчай гістарычнай каштоўнасці, аднак адно цяперака, у „Дзярлівай птушцы”, што становіце першую частку задуманай аўтарам трэлігі, патрапіў Акула паказаць сябе на падыходах да пісьменніцкай сталасці ѹ выявіць галоўная перспектывы свайго таленту. Тэма гэтай першай часткі — доля, правільней нядоля беларускага народу ў Заходній Беларусі пад Польшчай напярэдадні апошнія вайны.

Пра цэласць свае творчае задумы ѹ галоўной ідэйнай сікіраванасці твору інфармую нас сам аўтар у прадмове. Ён піша:

„Працэс падсякання чужнікамі нашых народных карэнняў, устойлівасць і рост гэтых карэнняў, цяжкое змаганне з чужой навалай — тэма вялікая, уздычная і цікавая. Яна даўно кліч да працоўнага варштату тварцу беларускага культуры.

„Гараватка” — гэта сціплая спроба адлюстравання кароткага, але як-ж аўтара бурлівага-жахлівага адразку нашае гісторы. Твор расплянаваны на трох кнігі. У „Дзярлівай птушцы” мо дарма нехта спадзяваўся-б знайсці поўнае мастацкое ўжыццё-б завяршыне асобаў і дзеяў...

У „Дзярлівай птушцы” — яны адно пачынаюць расыці. Выпльвиць яны наверх ўзбуйнеюць ці, як кажа народ — вырастуць ім рогі — калі пракаўліўшы яго любівіцу (у арыгінале — „богалюбівіцу”) нашы людзі апінуцца пад „родна-партыйнай” уладай ці пазней яшчэ пад ботам „горэнфольку”.

З прыведзенай цытаты вынікае, што ѹ другой часткы „Гараваткі” будзе гутарка аб паларажэнні жы-харства Заходній Беларусі ў вабставінах савецкае акупації 1939-41 гадоў, а ў трэцій — пад нямецкай акупаціяй у часе Другой сусветнай вайны. Гістарычныя аbstасці, якіх падзеі — чужацкія акупацыі, што ўзьбіка зъянілі адна другую ў Заходній Беларусі, будуть надаваць кожнай часткы трэлігі закругленую цэласць.

Хоць „Дзярлівай птушке”, як успаміналася, ужо зас্বетчыла аб на-дыходзе пісьменніцкай сталасці Акулы, не пазбаўленая яна яшчэ некаторых хіба! Да іх перадусім належыць настумерная перавага апісальнага элементу, аўтару ледзь-вдалося даць у першай частцы раману адно завязку галоўных сю-жетных лініяў, тады калі пажадана было-б ужо тут разгарнуць ды да-весыці да нейкага зваротнага пункту дзею „Дзярлівай птушкі”. Тым на меней, зв першай часткі можна згадацца, што ѹ далейшим бу-

IS YOUR FINANCIAL FUTURE AS BRIGHT AS YOUR DREAMS?

FAMILY SECURITY CHECK-UP

1. You check your assets — you may be surprised to learn how much you're worth.
2. You weigh your responsibilities.
3. You learn whether the provisions you have made for your future family will do what you intend.
4. You plan for the future. Based on these facts, you decide what action, if any, may be needed to give you a family security plan, tailor-made to your own needs and ambitions — one which makes good sense for you.

It's available to everyone — whatever your income — whether you need insurance or not, and whether or not you have a Metropolitan policy.

I'll be glad to give you full details. Just call or write today. There's no obligation — except to those you love.

PAUL P. BUNCHUK
97-29 64th Road
Rego Park, N. Y.
TWining 6-6300

METROPOLITAN LIFE

INSURANCE COMPANY
NEW YORK, N. Y.

дуць развязвацца ѹ узаемна пера-пляцца дзіве галоўныя сюжэтныя лініі: лінія нацыянальная, цэнтра-льная фігурай у якой будзе Янук Бахмач, і лінія інтимна-любоўная між Януком і Дуняй.

Не зважаючи на адзначаныя хібы, паставленае перад сабой зада-ные — адлюстраваць „працэс пад-сякання чужнікамі нашых народ-ных карэнняў, устойлівасць і рост гэтых карэнняў”, як гаворыцца ў прадмове — аўтар дасягнуў поўна-сці. Гледзячы з перспектывы чверці стагоддзя, што дзеліць нас ад часу, у якім разыгрываецца дзею „Дзярлівай птушкі”, мы глыбака перажываем ту ѹ задушлівую атма-сферу, што панавала тады ў Заходній Беларусі. „Дзярлівай птушкі” — гэта цяжкі акт абвінавачання супраць палітыкі палінізаціі, пані-жэнія, самаволі і бясправя ды су-праць мясцових носьбітаў і выка-нальнікаў гэтае палітыкі. У дадатак да маральнае цяжару даходзіць яшчэ ѹ матарыяльная галіта малаз-зяльнага слянства, як беспася-редні вынік гэтасці палітыкі, што так-сама праудзіва ѹ рэалістычна ад-люстраваная ѹ рамане на шмат якіх тыповых выпадках зъ слянскага жыцьця.

Паказаны ѹ „Дзярлівай птушкі” злыбеды аўтара перажыў аса-біста ѹ гады свайго маленства на вёсцы ў Дзісненскім, дзе ѹ разыгрываецца дзею раману. Гэта, хіба-и, і спрычынілася да таго, што эпічнае асноведзь апавядання раз-пльываецца, а часта ѹ зусім губ-ляеща ѹ лірыйных выбуках пачу-цца ды аўтаравых разважаннях на розныя жыцьцёвые томы. З го-тага гледзішча раман Акулы ўда-ла ѹ натуральна спалучае ѹ сабе эпічны ѹ лірыйны элемэнты. А як літаратурны твор з жыцьця белару-скага народу ў Заходній Белару-сі ў вабставінах польская акупа-цыя, „Дзярлівай птушкі” — гэта наауглі першы, пасля ўспомненага раману Янкі Брыля „Птушкі і гнё-зды”, буйны твор у нашай літара-турты.

Аўтар выразна ўдаліся галоўныя персанажы твору — асаднікі пас-тух Янук Бахмач ды асабліва — найгорш пакрыўданая долія яго-нае сяброўка — Дуня Макатун'шка. Трохі анахранізмам вее ад персанажу дзеда Якуба, адмалюванага на ўзор народных мудрыцоў, якім аса-бліва барагат літаратура рамантычнае эпохі. Але ѹ ягонае знаходжа-ніе ѹ ролі ѹ творы поўнасці угрунтуваныя мастацкай лёткай. Рэалістычна ѹ жыцьцёвые паказаны вобраз айца Абухава, тыповага га-німі часамі прадстаўніка расейска-га духавенства, што ѹ дачыненіні да чужога яму беларускага жы-харства кіравалася адно меркаванымі асаўстві кар'еры ѹ матар'ильнае наўмысны.

Ідэйна-нацыянальная праблема-тыка яшчэ адно завязку паказаны ѹ „Дзярлівай птушкі”. Пад уражаныем пачутае легенды пра гару Гараватку ды апавядання дзеда Якуба пра паўстанні Кастуся Ка-линоўскага, Янук знаходзіць у лесе магілу паўстанцаў ды аддаецца глыбокаму роздуму над народнай долій і сваім собскім пакаленінем.

У згаданай мэмуарнай аповесіці „Змагарнія дарогі” Кастусь Акула яшчэ не патрапіў быў выпрацаўшы складу мовы. Затое ѹ „Дзярлівай птушкі” ўжо выразна вырысоўваюцца індывідуальныя асаблівасці стылю пісьменніка, што сваласаблівае арыйнатацый на каронную народнасць прыгадваю-щы мову Лукаша Калюгі, дасюль нярэгабілітаванага беларус-кага пісьменніка дваццатых гадоў.

У цэласці — „Дзярлівай птушкі” можа разглядацца, як бяссп-рочна ѹ дача пісьменніка ѹ як значнае дасягненіе беларускай лі-таратуры.

Ст. Станкевіч

Л. ЛУНСКИ, АКУЛІСТ

Правярае вочы. Дабірае аку-
ляры на вочныя недамогі.

ЛЕЧЫЦЬ НЭРВОВАСЦЬ
І БОЛЬ ГАЛАВЫ

Гаворыць пабеларуску
470 College St., Toronto.
Tel. WA. 1-3924

РЭХА 25 САКАВІКА

У ЛЁС АНДЖЭЛЕС

Здесна направа ў першым радзе: Карнэлія Найдзюк і Ліза Арицо; у другім радзе: Ядзя Найдзюк, Аня Вініцкая, Нуся Стус і Люсія Вініцкая; у трэцім радзе: Ірка Стус і Лёра Кід

Беларусы Лёс Анджэлес ладзілі сёлета сіяянінне 47-ых угодкай авбешчання Незалежнасці Беларусі ў нядзель 28 сакавіка. Сіяянінне ладзілі супольна мясцовы Аддзел БАЗА ѹ прадстаўніцтва БККА.

Святочнае Акадэмія началася „Прырачніем вернасці”, сказаним Аняй Вініцкай, ды праслушаннем Амэрыканскага гімну ѹ ма-літвы „Магутны Божа”. Прыівітані ад беларускіх арганізацый і амэрыканскіх палітычна-дзяржаўных дзяяцоў былі прачытаны сп-нія Юзія Найдзюк. Рэфэрат на тему 25 Сакавіка прачытаў сп. Пётра Ер-мін, закончыўшы собскім вершам 25 Сакавікі.

На мастацкую частку злажыліся: верш М. Машары „25 Сакавік”, пра-доклямаваны сп-нія Верай Вуйч, вершы „Наша мова” і „Ладу, ладу, ладу, ладкі” — Карнэлія Найдзюк, Адзінаўшчына „Крыжачком”, які ўдала выка-нала група дзяцей у прыгожых на-цыянальных вопратках. Акадэмія закончылася Беларускім нацыянальным гімнам „Мы выйдзім шыль-льнымі радамі”. Паслья Акадэміі адбыўся пачастунак, падчас якога прысутныя весела правялі колыкі гадzin часу.

У ДЭТРОЙЦЕ

Беларусы Дэтройту, згуртаваныя ѹ мясцовым аддзеле БАЗА, Беларускім Жаноцкім Згуртаванні, Беларускім Рэспубліканскім Клубе ѹ інш., сіяянівалі сёлетні ўгодкі ав-бешчання Незалежнасці Беларусі ў суботу 3 красавіка ў залях Ін-торнацыянальнага Інстытуту.

У вызначаны час старшыня Ад-дзелу БАЗА ѹ Дэтройце сп. Я. Бруц-кі ўступным словам адкрыў Акадэмію. Паслья праслушання Амэры-канскага гімну былі прачытаны прывітальныя лісты ѹ тэлеграмы ад губэрнатара штату Мічыган Джор-джа Ромні, ад сонатарапаў і кангрэс-мэна. Рэфэрат на тему дня чытаў містр. В. Пляскач.

Мастацкая частка была вельмі ўдалая. Апрача кароткай дэклама-цы, праграма складалася з песь-нія і музычных нумароў. Т. Тыпік і Веры Сажкі праяплялі дзутам дзіве беларускія песьні. Веря Арцюх вы-канала солё дзіве песьні кампазы-цы праф. М. Куліковіча. Аж у не-калькі нумарах праграмы із съве-пілі музыкай выступалі троі сп-ні Плескавых: Таня, Лена і Марыса. Акампаніявалі на фортапліне Лена Сажкіч, Каця Шаўцова ды інш.

Трэба зазначыць, што ѹ мастац-кай праграме гучэлі ўзапраўды прыгожыя галаасы ѹ была высокая

ПАПРАЎКА

У часе ламання № 96-97 „Бела-руса” ў артыкуле „Дзень Незалежнасці ѹ Кліўлендзе” памылкова быў апушчаны наступны абазац:

„Хор, падгатаваны сп. Колям Стрэчэніям і пад ягоным дырыген-твам, выкананы Амэрыканскім гімнам „Пагоні” на слова М. Багдановіча, „Беларусь, мая шыпшына” Ул. Дубоўкі ѹ „Поле ты, поле”, белару-скую народную песню. У саўлем выступленні Вольга Лукашэвіч вы-канала дзіве народныя песні. „Ой, павей буйны веяро-чак” і „У нядзельку на таргу”. Акампаніяваў на піяніне праф. Бонтэмпо”.

П. З. В.

шых грамадзянаў, мы перамагалі ўсе цяжкасці. І яшчэ шмат, што выдаём і падрыхтоўваем для вы-дання.

Цяпер задумалі выдаць „Нарыс Гісторыя Беларусі”. Гэтае кніга мае аўтыймца гісторыю нашага народу ад прагістарычных часоў аж да сініяшніх дзён. Вялічыня кнігі будзе каля 400 бачынаў нармаль-нага кніжнага фармату. Аўтарам з'яўляецца былі выкладчык беларускага гімназіі ѹ Нямеччыне. Рата-тарам выдаваць такую кнігу было-б грэшна і сорамна кожнаму Белару-су. Тому звяртаемся да ўсіх Вас, да-рагія суродзіцы. Перасылайце пе-радпліту ѹ ахвяры на наступны ад-рес: Mr. K. KALOSHA
3517 West 25th St.
Cleveland 9, Ohio

Хай кожны Беларус прыйме ўдзел у гэтай акцыі, а зробім вял-кую справу.

Спадзяёмся ѹ моцна верым, што наш заклік будзе прыняты кожным Беларусам, за што наперад шыра-дзяякем.

Кіраўніцтва Аддзелу

БЕЛАРУСЫ У АРГЕНТЫНЕ

У Аргентыне жыве шмат Беларусай, прыблізна — тысяча 60. Да-кладную лічбу Беларусу у Аргентыне, аднак, падаць цяжка, бо былья эмігранты лічачца ў Аргентыне прыналежнымі да тае дзяржавы, дзе яны нарадзіліся. Апрача гэтага, шмат хто зь іх выміяў у сваім часе свае паштарты на савецкія, шмат хто прыняў ужо аргентынскае падданства, а моладзь, што нарадзілася тутака, аўтаматычна лічыцца Аргентынцамі.

Жыхарства Аргентыны размешчана ў гэтым вялізным краі вельмі дзіўным спосабам: дзве трэйцы ўсяго жыхарства жыве або ў самым Буэнос-Айрэсе, або вакол яго ў гардкох ды мастэчках. Рэшта-ж, адна трэйця — раскіненая па дажджовых землях далейшых маско-васціяў, якія ліяжца пераважна адлогам. Аргентынцы лічача, што Аргентына — гэта ѹ ёсьць Буэнос-Айрэс і ваколіцы, усё-ж паза „правіцій”, як гэтыя ваколіцы тут завзутъ, адно дзіч!

Таму, Беларусы гэтаксама жывуць у Аргентыне — пераважна ў правінцыі Буэнос-Айрэс. Напаткай іх можна бадай у кожным зь нязлічаных гарадкоў правінцыі. Як-жя паводзіцца ім тутака? Што яны робяць і як зарабляюць?

А жывуць нашыя суродзічы ў Аргентыне пераважна нядрэйна. Бадай кожная сям'я мае свой мураваны дамок, з садком, ды гародам. Дамкі тут пераважна стандартныя. Найменшы з іх мае два пакой — спальню і сталовы пакой, кухню ў лазнію. Большыя — маюць па 5 пакояў. Дамы тут не апальваюцца, бо клімат щэлі. Вараць на кухнях на натуральным газе, які ўзде газаправодамі ў кожны гарадок. У аддаленіі ад цэнтра пасёлкі, дзе газаправодай ўсіма, газ давозіцца ў ўзушчаным выгледзе ў сталёвых бутлях. Для пічэння мяса, якога тутака ўзде вельмі шмат, ужываюць ражны, пад якім гарыць вугальле з дрэва. Скроў праведзеная электрычнасць.

У гарадох ваду дастачаюць гар-

дзкія вадакачкі. На сялі-ж кожны гаспадар мае сваю матерную вадакачку. Пляцы пад дамкі ѹ гароды набыць ціняюцца, прадаюцца яны на дагодныя сплаты, бо аргентынкаму ѹраду залежыць на заселеніі краю. Беларусы куплюцца часта па два ѹ трох пляцы ѹ разводзяць вялікія сады ці гароды. Гэтак „гаспадарка” прыпамінае ім кірху бацькішчыну, хоць садзяць і сеюць у Аргентыне іншыя расціны, чымся ѹ Беларусі. Замест яблынных садоў — калі дамкоў супеюць аранжкы, мандарынкі, лімоны. Несюдых вельмі шмат красік. Ураджай збіраецца двойчы на год, бо маразоў ѹ сеньгу тутака ня бывае.

Што да працы ѹ заработкаў, — дык бывае ўсяляк. Але большыя Беларусаў імкненца мець нейкую сваю, хай і невялікую, прадпрыемства — краевецкае, шавецкае, стялярскае. Апошнім часам усё больш і больш Беларусаў перакідаюцца на мэханіку — напраўляюць аўты, радиё ды іншыя машыны. Шмат, аднак, Беларусаў працуе ѹ большых варштатах ды хвабрыках, а частка — працуе на хвабрыку ці магазіні — але ѹ хадзе. Гэты досьці пашыраны тутака спосаб працы „хадзе” — у Аргентыне цалкам унармаваны ѹ цэны на кожную вырабляную реч устаноўленыя згары. Даглядаюць гэтае справы адмысловыя работніцкія сіндыкаты. Кожны такі працаўнік, як і тыя, што працуе ѹ дзяржаўных ці прыватных хвабрыках ды установах, мае права на пару тыдняў платнага адпачынку ѹ гэтак звану „трывацтво” зарплату. Праца „хадзе” аплачваецца, аднак, звідзельна: колікі зрабіў, столькі ѹ зарабіў. Некаторыя Беларусы займаюцца гандлем, маюць собсці крамы, дробныя большыя. Працује Беларусы, асабліва тыя, што маюць свае грузавыя машыны, і ў транспарце: пе-равозяць тавары на кароткую ѹ даўгайшую адлегласць.

Хвабрыкаў у Аргентыне шмат. Газеты пішуць пра беспрафоў, але неяк не давялося чуць, ці бачыць,

каб той, што мае нейкую спэцыяльнасць або запрауды хацеў працаўць, сядзеў тутака бяз працы. Горш, ведама тым, што апрача мялты, іншае прылітвы працы ў руках не трымалі або якія ліянуюцца. На шчасце, між Беларусамі гэткіх аўбокаў бадай што ѹ няма. Сяньня ѹ Аргентыне ёсьць ужо паважная колькасць Беларусаў, што дарабіліся сумленнаю працою да дабрабыту і працу ѹ кіраўніцтвах. Наагул, беларуская работніцка па апрачоўнага ѹ Аргентыне іншыя расціны, чымся ѹ Беларусі. Замест яблынных садоў — калі дамкоў супеюць аранжкы, мандарынкі, лімоны. Несюдых вельмі шмат красік. Ураджай збіраецца двойчы на год, бо маразоў ѹ сеньгу тутака ня бывае.

Вельмі дзіўна, але мясцовыя жыхарства, званае „крыольлос” з большу памашнаю ставіцца да людзей єўрапейскага паходжання, а гэтым самым і да Беларусаў, чымся да сваіх. Гэтае цікае псыхалагічнае звязаніе мае свае добрая, але ѹ благія бакі. Добрая таму, што эмігранты з Эўропы чуюцца ѹ ўсюдых пойнтарастансімі грамадзянінамі, а благія таму, што яны хутчай асмілююцца. Спрыяе асмілюці і дзяржаўная гішпанская мова, шмат лігчайшая за ангельскую ці французскую і якой навучыцца ціняюцца.

Характэрна ѹ добраю адзінакаю аргентынскіх хвабрыкаў ёсьць тое, што, прыняўшы некваліфікаванага работніка, яго тут вучачы. Сыпярша, ён працуе пры сваім варштатце ці машыне, як „вучань”, тады — як „паймайстра” і нарэшце — робіцца „майстрам”. Час навукі ѹ звязаны з гэтым заработкаю платы, хоць агулам унармаваныя згары, у кожнай галіне прымысловасці — розныя.

На заканчэнні падамо, дзеля прыкладу, крыху цэнаў на рачы першое патрэбы. Гэтак, мяса, якога тут спажываюць 100 кілограмаў на душу ѹ год, каштует 120 пэзай кілаграм, віно — 22 пэзы літр, белы хлеб, бо іншага тут няма, 37 пэзай кілаграм. Мужчынскі абутак сярэдняе якасцю каштует 600 пэзай пара. Мужчынскі касцюм — 2 тысячи пэзай. Бяручы на ўлагу вышыню зарплаты, найніжэйшая стаўка якое для некваліфікаванага работніка 13 тысячаў пэзай, жыць у Аргентыне можна, і налага ўзгадаваныя згары, у кожнай галіне прымыловасці — розныя.

Э. У-скі

ІНФОРМАЦІЙНЫ ДАКЛАД У ЧЫКАГО

Будучы праездам у Чыкаго, старшыня Галоўнай Управы БАЗА д-р Ст. Станкевіч меў 20 травеня сёлета сустрочу зь мясцовай беларускай каледжам, для якіх зрабіў інфармацыйны даклад аб дзейнасці Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання, газэце „Беларус” і наагул аб сітуацыі Беларусаў у Амэрыцы. Паэлья дакладу адбылася жывая думак на розныя актуальныя тэмы.

Зборку ўпшанаваў сваёй прысутнасцю Я. Э. Біскуп Часлаў Сіповіч, які ў гэтым часе знаходзіўся ў Чыкаго, а таксама беларусская каледжская сівітары ў Чыкаго а. а. Іван і Уладзімер Тарасевічы.

ДА БЕЛАРУСАЎ НЮ ЁРКУ НЮ БРАНСЬВІКУ І АКОЛІЦАУ

Прадстаўніцтва Выканальнага Органу Украінскай Нацыянальнай Рады ў ЗША — Задзіночаныя Прыхільнікі Украінскай Народнай Рэспублікі ў ЗША — Кантактная Камісія Лігі Паняволеных Народаў СССР (Парыскага Бліку) у ЗША пададзяць Вялікую Мадрыдскую

СУСТРЭЧУ

дзеяя адзначэнні

ТЫДНЯ

ПАНЯВОЛЕНЫХ НАРОДАЎ

у наядзелю 11-га ліпеня 1965 г.
у Украінскім Сейнічы

БОУНД БРУК, НЮ ЁРКЗІ

да ўзделу ѹ якой запрошанае Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання. У сувязі з гэтым Галоўнай Управе БАЗА заклікае Беларусаў Нью Ёрку, Нью Брансвіку ѹ Бонд Брук і назад будзе каштаваць адмысловым аўтабусам 2 далаўры.

Праграма ѹ іншыя дэталі Сустрэчы будуть пададзеныя ѹ запросінах.

Галоўная Управа БАЗА

да ўзделу ѹ якой запрошанае Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання.

У сувязі з гэтым Галоўнай Управе

БАЗА заклікае Беларусаў Нью Ёрку, Нью Брансвіку ѹ Бонд Брук

і назад будзе каштаваць адмысловым аўтабусам 2 далаўры.

Праграма ѹ іншыя дэталі Сустрэчы будуть пададзеныя ѹ запросінах.

Галоўная Управа БАЗА

да ўзделу ѹ якой запрошанае Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання.

У сувязі з гэтым Галоўнай Управе

БАЗА заклікае Беларусаў Нью Ёрку, Нью Брансвіку ѹ Бонд Брук

і назад будзе каштаваць адмысловым аўтабусам 2 далаўры.

Праграма ѹ іншыя дэталі Сустрэчы будуть пададзеныя ѹ запросінах.

Галоўная Управа БАЗА

да ўзделу ѹ якой запрошанае Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання.

У сувязі з гэтым Галоўнай Управе

БАЗА заклікае Беларусаў Нью Ёрку, Нью Брансвіку ѹ Бонд Брук

і назад будзе каштаваць адмысловым аўтабусам 2 далаўры.

Праграма ѹ іншыя дэталі Сустрэчы будуть пададзеныя ѹ запросінах.

Галоўная Управа БАЗА

да ўзделу ѹ якой запрошанае Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання.

У сувязі з гэтым Галоўнай Управе

БАЗА заклікае Беларусаў Нью Ёрку, Нью Брансвіку ѹ Бонд Брук

і назад будзе каштаваць адмысловым аўтабусам 2 далаўры.

Праграма ѹ іншыя дэталі Сустрэчы будуть пададзеныя ѹ запросінах.

Галоўная Управа БАЗА

да ўзделу ѹ якой запрошанае Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання.

У сувязі з гэтым Галоўнай Управе

БАЗА заклікае Беларусаў Нью Ёрку, Нью Брансвіку ѹ Бонд Брук

і назад будзе каштаваць адмысловым аўтабусам 2 далаўры.

Праграма ѹ іншыя дэталі Сустрэчы будуть пададзеныя ѹ запросінах.

Галоўная Управа БАЗА

да ўзделу ѹ якой запрошанае Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання.

У сувязі з гэтым Галоўнай Управе

БАЗА заклікае Беларусаў Нью Ёрку, Нью Брансвіку ѹ Бонд Брук

і назад будзе каштаваць адмысловым аўтабусам 2 далаўры.

Праграма ѹ іншыя дэталі Сустрэчы будуть пададзеныя ѹ запросінах.

Галоўная Управа БАЗА

да ўзделу ѹ якой запрошанае Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання.

У сувязі з гэтым Галоўнай Управе

БАЗА заклікае Беларусаў Нью Ёрку, Нью Брансвіку ѹ Бонд Брук

і назад будзе каштаваць адмысловым аўтабусам 2 далаўры.

Праграма ѹ іншыя дэталі Сустрэчы будуть пададзеныя ѹ запросінах.

Галоўная Управа БАЗА

да ўзделу ѹ якой запрошанае Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання.

У сувязі з гэтым Галоўнай Управе

БАЗА заклікае Беларусаў Нью Ёрку, Нью Брансвіку ѹ Бонд Брук